

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. MAYER OSZKÁR.

IV. Évfolyam.

Ujvidék, 1913. január 16. csütörtök

4. szám.

Eredmények.

Három éve, hogy a koalíció romjain megalakult a nemzeti munkapárt, mely az ország tulnyomó többségének bizalmát bírva, hozzálátott a legsürgősebb alkotmányos teendők elvégzéséhez, hogy a jog, törvény és igazság uralmát biztosítsa az egész vonalon.

Dacára, hogy a legelszántabb és a legvakmerőbb obstrukció iparkodott utját állni az alkotmányos rend helyreállítása iránti alkotmánybiztosító törekvésének, dacára, hogy hosszú másfél éven át az elnézés és a türelem legerősebb próbáit állotta ki, a párt összetartásának szilárdságán megtört minden eselvetés és ármány, s ma már majdnem egész teljességében megvalósítva áll előttünk a munkapárti program.

Megvalósult a koalíció hagyatékaként kimaradt véderőreform, melynek sürgősségét és elodázhatlan szükségességét az előttünk lejtázdó külpolitikai események a legékebbszólan bizonyították; helyre állt a parlamenti rend, mely eddig játékszer volt bármely kisebbségi töredék kezében, s megakadályozott minden hasznos és üdvös törvényhozási munkát; tető alá került a korszakalkotó perjogi reform, az új polgári perrendtartás; rendeztetek — a mostoha gazdasági viszonyok dacára — a tisztviselők illetményei és nyugdíjigényei, s mindezeket betetőzte a választójogi javaslat, melyet a koalíció — bár az első programpontja volt — négy évi uralma alatt nem tudott, vagy még inkább nem akart megalkotni.

Ha szembe állítjuk ezeket az eredményeket a koalíció négy évi munkálkodásának eredményeivel, akkor a mérleg következőleg alakul: a koalíció habár elsősorban vállalta, meg sem kísérelte a választójogi reform megalkotását — a munkapárt, habár nem is vállalta, megcsinálta a választójogi reformot; a koalíció, habár a vám és kereskedelmi szerződéssel és quotaemléssel gazdasági helyzetünknek ártott csupán, hangos ígéretei dacára mitsem javított a tisztviselők helyzetén és nem rendezte szolgálati és nyugdíjügyeiket — míg a nemzeti munkapárt, bár ezt nem is vállalta, mégis valóra váltotta, habár a koalíció a király és a nemzet közötti egyetértés helyreállítására vállalkozott kifejezett és határozott programpontokkal, négy évi kormányzása után oda jutott, hogy egy a király, mint a nemzet bizalmát eljátszotta, addig a nemzeti munkapárt biztos alapjait rakta le a király és a nemzet közötti egyetértésnek; s végül habár a koalíció a közélet tisztulását tűzte ki jelszavul új állások szervezésével és őrszemek kijelölésével, csak még jobban fokozta az elkeseredést, addig a nemzeti munkapárt tisztán önjere támaszkodva a közéletet megtisztította minden salaktól.

Ha tehát mindezeket az eredményeket egymással szembe állítjuk és mérlegeljük, kétségkívül el kell ismernünk a haladást és fejlődést az egész vonalon, de konstatálnunk kell a közélet tisztulását is az országos kormányzat minden ágában.

Mit hoz a jövő, azt senki előre nem tudhatja, de a múlt eseményeiből merithetjük csupán a tapasztalatot és a

tapasztalathól következtethetünk a jövőre, már pedig immár tapasztalati tények bizonyítják azt, hogy mit várhatunk a koalíciótól és mit a munkapárttól, a választás a lelkiismeretes polgárnak bizonyára nem lesz nehéz.

A polgárság és az adóreform.

Érdekes és jellegzetes tünet, s ép azért nem lehet elisklani felette, hogy a még életbe se léptetett adóreform mint egyik fő agitációs eszköz szerepel a kormány ellenei kezében. Rossznak, igaztalannak és tulsúlyosnak kiáltja ki ezt a reformot az ellenzék, holott azt nemcsak maga csinálta, de az országgyűlési naplóból kimutatható, hogy annak még az azt készítő Wekerle kormány által való életbe léptetését is erőlyesen sürgette. Azóta pedig miként tudjuk, csak annyi történt, hogy a kormány ezen az ellenzék által készített adótörvény terhein jelentékenyen enyhített, az 5%-os adókulesot leszállította 1—2—3%-ra; a létminimumot felemelte 600 koronáról 800 koronára, a szentesítés dacára a törvény életbeléptetését elhalasztotta jobb gazdasági viszonyok bekövetkeztéig. És sajátságos, most mindezek dacára egyszerre nagy méltatlanság történik a polgársággal, nyilván csak azért, mert más ok nincs, hogy az új adótörvényt nem a koalíciós kormány, hanem a Lukács kabinet lépteti életbe.

Még élénk emlékezetünkben van az az idő, amikor az új adójavaslatokat a koalíciós kormány tárgyalhatta, akkor csak özlönlöttek a dieshymnusok, hogy az új törvényjavaslat milyen modern, milyen igazságos s mennyire emeli az adómorált; az elismerés minden jélével halmozták el az akkori pénzügyminister minsterelnököt ép azok, akik most lehangosabban érvelnek az adóreform ellen — sajnálatos és jellegzetes tünete ez a pártszenvedély elvakultságának és rövidlátásának.

Érthető az, ha az ellenzék, melynek elvégre is a kormányhatalom megszerzése a végcélja, a politikai élet viharai közepette a

KISASSZONY.

Irtá: RENÉ MAIZEROY.

Alig volt tíz óra reggel. Lábamim papucsos, karom alatt egy kis kosárral s egy parasztköppennyel a vállamon virágokat vágtam asztaldisznek. Az utolsó virágokat, nehéz szirmu rózsákat, melyeket a sok eső elzattott, lilaszínű őszi rózsákat, porcellánfehér anemonékat, borzas dahliákat.

Az ég szürke volt, alacsony és ködös s szinte összeptépedött a tölgyek és bükkök tetején. A vizek fölött mintha füst gomolyogna. A száraz levelek hullása, amint ágról-ágra estek s felhalmozódtak az utak szélén, belevegült a cédrusfa tetején összegyűlekezett szarkák rikácsolásába.

Lelkem nyugtalan és szomorú volt. Nem daloltam. Nem mertem volna kimenni a kertbe, elveszíteni szemeim elől a kastély világos homlokzatát, belemélyedni a park magányába, és rejtelkébe. Egy semmiséget képes lettem volna sírni. A rózsaaágak beleakadtak hajamba s megnevésítették azt. Vizes hajfürtök tapadtak homlokomra, arcomba. A föld vastagon fekdte meg talpamat s akadályozta a szabad

járást. És mialatt mégis, lassu és nehéz léptekkel visszafelé igyekeztem, a eselédek már kiáltottak utánam:

— Kisasszony, kisasszony, siessen. A gróf ur már megérkezett!

Hiába kutattam ki zsebeimet egy kis zsebtükröt keresve, nem volt benne mód, hogy megigazítsam hajamat, pedig nagyon megzavart az a gondolat, hogy rég nem látott atyám így talál majd.

Már ott várt a terrazon, nénémmel együtt. Felhasználtam az alléenak egy fordulatát s elrejtőzve egy bokor mellől néztem a visszártre. És alig ismertem fel őt.

Hogy megvénitette a fájdalom! Hogy szántam hajlott hátáért, nagy, lesóványodott alakjáért, beessett arcáért s meghuzódott vonásaiért, megdagadt szemhéjaiért, melyek oly vörösek voltak, mint alig hegedt sebek és fehér hajáért. Azt a benyomást keltette bennem, hogy rengeteget szenvedhetett és szenved még most is, hogy a vég felé közeleg s hogy elég a legenyhébb csapás is ahhoz, hogy őt földhöz vágja.

Vajjon a szerelem, amelyről annyit álmod-

tam, nemcsak az üdvösség, de a kinszenvedés forrása is lenne?

A szél felőlük fujt s elhozta hozzám szávaikat. Albine néni szólt:

— Meglátod, Michel, ezt a gyönyörű és aranyzivű gyermeket!

És a kétségbeesett ember így válaszolt:

— Utolsó kártyámat teszem reá jó néném! És a betét: az életem!

Kiléptem a bokrok közül.

Erőszakosan magához ölelt s felemelt a földről. Kosaram megbillent s a virágok a kőköcsakra hullottak.

Ő egyenként emelte fel azokat. A legszebb rózsát kiválasztottam a többi közül s piruló arccal ajánltam azt fel neki.

— Ezt egyenesen magának szedtem kedves papa — mondtam.

— Hát most már nem tegeződünk többé, drágám? — kérdezte ő átszellemült arccal.

— Nem mertem — dadogtam.

Aggódó, szomorú és édes tekintetet vetett rám.

— Hogy megnőttél, Nandette! hogy megváltoztál! — mondotta.

Bátorságot vettem magamnak a tréfához:

beteg a biztosító ügynök. Attól féltek, hogy a szegény zsidó meghal és a gyászjelentés felfedi a világ előtt a zsidó eredetét.

A ministeri tanácsos felkereste kanonok bátyját és így szólt hozzá:

— Itt csak te tudsz segíteni! Menj el szegény Samuhoz és bírd rá, hogy ő is térjen ki a mi vallásunkba.

A főpap szót fogadott, elment Samuhoz, akinek betegsége mellett egy egész délutánt töltött. A ministeri tanácsos ezalatt türelmetlenül várta az eredményt. Este megérkezett hozzá a kanonok:

— Na? — kérdi izgatottan a tanácsos — sikerült? Kikeresztelkedett?

A főpap savanyu arccal válaszolt:
— Nem keresztelkedett ki. De engem bebiztosított.

Mama! légy férfi! Egy barátunk kis fiát három tárgyból buktatták meg az iskolában. Odahaza nyugtalanul várták. A családban mindig eseményszámba ment a bizonyítvány. Végre megérkezik a fiú.

— Na? — kérdi már messziről türelmetlenül az anyja.

A kis fiú előveszi a bizonyítványt és mielőtt átnyújtja, így szól:

— Mama! Légy férfi!

A darab. Egy társaságban a szinpadi sikerekről volt szó és egy fiatal hivatalnok, aki az akták mellett az irodalommal is kacérkodik, fitymálva jegyezte meg az új dara bokról:

— Ilyen darabokat én is tudnék írni.
— Igazán? — kérdezte gúnyosan mosolyogva egy hölgy.

— Sőt írtam is már, — kérkedett a fiatal ember.

— És mi a darab témája?

— Egy falusi lány feljön a fővárosba, itt megszédül, aztán visszamegy a falujába a kis babájával együtt.

— Ez a darab?

— Ez.

Egy hölgy nevetve jegyezte meg:

— Hiszen ez nem darab. Ez az én volt szobaleányom.

Akit nehéz megtalálni. Ezt az esetet egy ügyvéd mondotta el: Egy Tiszamenti kis községben volt dolga. Valami peres ügy miatt kellett kiszállania. Felkereste a bírót és megkérdezte tőle, hogy kézbesítette-e az idézést, amely Kocsis Mária nevére érkezett.

A bíró a községéhez hivatja a kisbíró.

— Kézbesítette-e az idézést, amelyet átadtam.

— Nem a — feleli a kisbíró és a csizmaszárából előhuzta az idézést. Itt van még most is.

— Hát miért nem adta át annak, akinek szól? Mi? — főrmedt rá a bíró.

— Atadtam volna, csak megtaláltam volna.

De az egész falut összejártam és nem találtam Kocsis Mária nevű fehérszemélyt.

Dühösen rárválva a bíró.

— Szerencsétlen flótás! Hát hiszen a kend felesége a Kocsis Mária!

— Tyü, az áldóját, igaz a! De ki a ménkü gondolt volna őra! — kiált nagy elkeseredéssel a kisbíró.

Egy előkelő magyar biztosító intézet ujjvidéki vezérképviselése részére feltétlen megbízható, óvadékképes vezetőbiztosítót keres. Az évi jövedelem megfelelő működés esetén 7—8000 K-t tesz ki. Az állás fix fizetéssel, napidíjjal és jutalék javadalmazással van egybekötve és a vezérképviselést az egyik legelőkelő takarékpénztár vezetése alatt fog működni. Nem szakemberek is pályázhatnak, de azok három havi próbaidőre lesznek kinevezve és csak ennek letelte után véglegesítve. Véglegesítés esetén az intézet nyugdíjállományába is felvétetik. Pályázóktól jó megjelenés és megfelelő összeköttetések, fedhetetlen előélet, magyar, német esetleg szerb nyelv tudás feltétlenül megkívánatik. Pályázatókat „Biztos jövő” jellige alatt a kiadóhivatal továbbít. 43—

2069. szám/1912. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ujjvidéki kir. törvényszéknek 1912. évi 20437. számú végzése következtében dr. Mayer Oszkár ügyvéd által képviselt Moritz Bellik & Brüder javára 3500 K s jár. erejéig 1912. évi december hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 4483 K-ra becsült következő ingóságok, u. m. bo. i. álványok, szövetek, vásznak, ruhák, gramphonok, varrógép nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek az ujjvidéki kir. járásbíróóság 1912. évi V. 2351. sz. végzése folytán 850 K tőkekövetelés, ennek 1912. évi december hó 11. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 223 K 86 f-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Ujjvidéken, II. Rákóczi Ferenct 55 sz. a. leendő megtartására 1913. január 29. napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 20. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Ujjvidéken, 1912. január hó 11.

Korvath, kir. bír. végrehajtó.

KISS ILONKA
női divat-salon
Ujjvidék, Kossuth Lajos-utca 13. sz.
Készít mindennemű angol kosztümeket, kabátokat és francia ruhákat kizárólag modellek után. 24—52
Kiváló munkaeerő!

A legdusabb és legszebb ékszerüzlet
— a róm. kath. hitközség ujonnan épült palotájában van. —
Tulajdonos: **Regényi Kálmán.**

Egészségéről van szó!
Igyék naponta 1—2 palack
DUPLA maláta sört, de „Szt. István” védjegyűt
mert ez a legelső a valódi.
A sörparban korszakot alkotó a **Kőbányai polgári Serfőződe** ezen világhírű söre, amelyet ma már minden országban utánoznak. Nemesak a legelőkelőbb üdítő ital, de esodálatos gyógyhatása is van, idegesség-, étvágyhiány, vérszegénység-, álmatlanság-, tüdő- és gyomorbetegségeknél; ajánlandó lábadozó betegeknek és szoptató nőknek is.

Ajánlja: *Noorden* tanár Bécsben; *Korányi* tanár Budapesten; *Glas* tanár Abbáziában . . . és számos más szaktekintély. . . .

Bécs város kényes izlésű közönsége évenként két millió palacknál többet fogyaszt ezen magyar sörből.

Kapható: UJJVIDÉK részére **Wagner Testvérek**nél,
a VIDÉKI megrendeléseket özv. **Freud Izidorné cég**
Ujjvidéken eszközli.

WACHTL IMRE

elsőrangú, modern és vilanyosereőre berendezett fehér, barna és rozskenyér

sütődéjét

valamint liszt, dara, élesztő és sóke- reskedését a t. fogyasztóközönség b. figyelmébe ajánlja.

Petőfi-utca 8. szám.

TELEFON 350. 3—

Öt szobás legmodernebb uri lakás

fürdőszobával, összes mellékhelyiségekkel, vízvezetékekkel, minden komforttal a vasember. palotában azonnal kiadó. — Bővebbet: dr. ROZSA ügyvédnél.

Csinos HAJTÓKOCSI

tetővel és leszedhető ülésel, valamint teljes lófelszereléssel eladó. — Bővebbet: Zrinyi Ilona-utca 9. sz. alatt. 4—

14—52
A legdusabb választék mindennemű női és férfi divat s kézműárúciókban, valamint idényújtonságokban
Jovicsin Áruházában
található!